

**Χαιρετισμός της Α.Θ.Παναγιότητος του
Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου,
κατά την δεξίωση εν τη Ιερά Μονή Αγίας Τριάδος
Χάλκης, Ανιδρυτού αυτής Ιερού
Φωτίου Αντινουπόλεως**

[Ορθοδοξία και Ο](#)

Ιερώτατοι άγιοι αδελφοί,

Ιερώτατοι αδελφοί Πρόεδρε και μέλη της Εφορείας της περιπόστου Ιεράς ταύτης
Μονής μετά του Ηγουμένου αυτής,

Εξοχώτατε κύριε Υφυπουργέ,

Πατέρες, Αδελφοί και Τεκνα εν Κυρίω,

Ανελθόντες και εφέτος, τη Χαριτι του Κυρίου, εις τον λόφον τούτον της ελπίδος, της ζωής και της μαρτυρίας του θεωρείν θαυμαστά και παράδοξα, ακατάληπτα και άφραστα, άλλοτε “εν γνώφω και θυέλλη”, ως ο Θεόπτης Μωϋσής, πάντοτε όμως εν Χαριτι, ομολογούμεν μετά του Μεγάλου Βασιλείου ότι “αρκεί τοίνυν η μνήμη προς ωφέλειαν διηνεκή.

Ου γαρ δη εκείνοις (τοις Αγίοις) χρεία προσθήκης εις ευδοκίμησιν, αλλ ήμιν τοις εν τω βίω αναγκαία η μνήμη δια την μίμησιν.

Όσπερ γαρ τω πυρί αυτομάτως έπεται το φωτίζειν[...] ούτω και ταις αγαθαίς πράξεσιν αναγκαίως ακολουθεί το ωφέλιμον” (Εις Γορδιον τον Μαρτυρα, Ρ.Γ.31, 492D-493A).

Και η μνήμη σήμερον είναι πρώτον του τιμωμένου μεγάλου εν Αγίοις εκτών προκατόχων ημών Ιερού Φωτίου, του φερομένου ως ιδρυτού της Ιεράς ταύτης Μονής, καίτοι αύτη, κατά την ιστορικήν μαρτυρίαν, προϋπήρχε τούτου· δεύτερον, μιας μεγάλης παραδόσεως και προσφοράς του σκηνώματος τούτου εις την ασκητικήν και μάλιστα την νηπτικήν Πατερικήν παράδοσιν· και, τρίτον, της διδασκαλίας των ιερών γραμμάτων και της κατάρτισεως του κληρικού ιδία δυναμικού της Μητρός Εκκλησίας δια της γνησίας “θεολογίας”, καθ’ ότι, κατά τόν εν Αγίοις εκτών προκατόχων ημών Γρηγόριον τόν Θεολόγον, “Ούτως ούν θεολογήσεις,... κάν μέχρι τρίτου κατά τόν Παύλον ουρανού φθάσης, καί ακούσης άρρητα ρήματα·... κάν γάρ ουράνιον άπαν, κάν υπερουράνιον τι, καί πολύ τήν φύσιν υψηλότερον ημών ή, καί εγγυτέρω Θεού, πλέον απέχει Θεού καί τής τελείας καταλήψεως, η όσον ημών υπεραίρει του συνθέτου και ταπεινού και κάτω βρίθοντος κράματος” (Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου Λογος ΚΗ΄, Θεολογικός Β΄), και της απλής, συνεπούς και ουσιώδους τηρήσεως του Δογματος και της τάξεως της Ορθοδοξίας, αι οποίαι δεν εδιδάσκοντο απλώς, αλλ έβιοϋντο εν τη επί 137 έτη λειτουργησάση ενταύθα περιπόστω τροφώ και μητρί και κιβωτώ Ιερά Θεολογική Σχολή. [\(περισσότερα...\)](#)